

Sygn. akt I C 738/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Oksana Mądra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.06.2016 r.

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) w S.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powódki B. M. na rzecz pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń (...)w S. kwotę 2.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka B. M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń (...)w S. kwoty 30.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.09.2014r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powódka podniosła, że jej ojciec W. C. (1) był objęty ochroną ubezpieczeniową pozwanego na wypadek śmierci w następstwie nieszczęśliwego wypadku, zawału lub udaru mózgu i w okresie ochronnym zmarł. Powódka wskazała nadto, że wprawdzie nie została ustalona jednoznaczna przyczyna zgonu ubezpieczonego, to jednak – mając na uwadze naciśnienie tętnicze, na które od lat cierpiał zmarły oraz archaiczne i niepraktyczne definicje zawału serca oraz udaru mózgu, przyjęte przez pozwanego – wysoce prawdopodobnym jest, że rzeczywistym powodem zgonu W. C. (1) był zawał serca lub udar mózgu.

Pozwany – Towarzystwo Ubezpieczeń (...)w S. (dalej (...)) - nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, iż w dacie zgonu W. C. (1) ubezpieczał on zmarłego na wypadek śmierci w następstwie nieszczęśliwego wypadku, zawału serca lub udaru mózgu. Jednocześnie jednak pozwany wskazał, że nie została ustalona przyczyna śmierci W. C. (1), a sam ubezpieczony, poza naciśnieniem tętniczym, był człowiekiem w wysokim stopniu schorowanym, nie dbał o swój stan zdrowia, nadużywał alkoholu, cierpiał na schorzenie wątroby oraz zanik mięśni. Nadto – podnosił pozwany – okoliczności śmierci oraz brak sekcji zwłok uniemożliwiły jednoznaczne określenie przyczyny śmierci i wykluczenie owego zgonu wskutek np. zatrucia alkoholowego. Niezależnie od powyższego pozwany wskazał, że w dacie swojej śmierci W. C. (1) był zadłużony w (...) im. (...) w G. na kwotę 21.174,02 zł i uprawnionym do otrzymania ewentualnej sumy ubezpieczenia pozostaje do tej wysokości wskazany (...), a nie spadkobierczyni W. C. (1).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29.04.2013r. W. C. (1) zawarł ze (...) w G. umowę pożyczki kwoty 25.000 zł na okres 5 lat. W tym samym dniu (...) im. (...) w G. ubezpieczył W. C. (1) w pozwanym Towarzystwie Ubezpieczeń (...) w S. w ramach grupowego ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków (...) na wypadek śmierci ubezpieczonego w następstwie nieszczęśliwego wypadku, zawału lub udaru mózgu na kwotę 30.000 zł na okres od 30.04.2013r. do

29.04.2018r. W. C. (1) wyraził zgodę na przystąpienie do w/w grupowego ubezpieczenia, wskazując jednocześnie (...) im. (...) w G. jako osobę uprawnioną do pobrania ewentualnej sumy ubezpieczenia z ograniczeniem tego uprawnienia do wysokości swego zadłużenia na dzień śmierci.

dowód: zeznania powódki k 66-8, 140

zeznania świadka J. C. k 68

deklaracja k 57

W dniu 17.04.2014r. zmarł W. C. (1). Przyczyny zgonu W. C. (1) nie ustalono.

dowód: zeznania powódki k 66-8, 140

zeznania świadka J. C. k 68

odpis k 11, 12, 21, 53-54

opinia M. D. k 94-97, 121, 135-138

Postanowieniem z dnia 11.06.2014r. sygn. akt I Ns 309/14 Sąd Rejonowy w Giżycku stwierdził, że spadek po W. C. (1) nabyła na podstawie testamentu powódka B. M. w całości.

dowód: postanowienie k 12

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny, co wynika nie tylko z treści dokumentów, zgromadzonych w aktach sprawy (deklaracje, regulaminy, akt zgonu, postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku, karta zgonu itp.), ale przede wszystkim zgodnych twierdzeń samych stron. Na uwagę oczywiście zasługuje również opinia biegłej M. D. (2), która wprawdzie wstępnie spotkała się z krytyką stron, ale po jej kolejnym uzupełnieniu nie napotkała już na żadne zastrzeżenia. Może to świadczyć o zaakceptowaniu poglądów biegłej przez strony. Mając na uwadze przejrzystość i klarowność tej opinii oraz zaaprobowanie jej przez strony, Sąd uznał opinię za fachową, rzetelną, bezstronną i mogącą stanowić podstawę orzeczenia w niniejszej sprawie. Ma to pierwszoplanowe znaczenie w sprawie, albowiem poza sporem stron pozostawało i ubezpieczenie zmarłego w pozwanym (...) na wypadek śmierci, i wysokość sumy ubezpieczenia, i warunki polisy, i wreszcie śmierć W. C. (1). Kwestią ewidentnie sporną była natomiast przyczyna śmierci uprawnionego – jeśli bowiem ową przyczyną byłby zawał serca, udar mózgu lub nieszczęśliwy wypadek to po stronie pozwanego powstałby obowiązek wypłaty sumy ubezpieczenia na rzecz osoby uprawnionej. Jeśliby z kolei przyczyna zgonu W. C. (1) znajdowała się poza wymienionym wyżej kręgiem, to taki obowiązek pozwanego nie zaistniałby. Należy też wspomnieć, że definicje nieszczęśliwego wypadku, udaru mózgu i zawału serca zostały określone w § 2 Ogólnych Warunków Grupowego Ubezpieczenia Następstw Nieszczęśliwych Wypadków (...) (k 9-10), a zapisy owe pozostają sformułowane w sposób jednoznaczny i czytelny. W kontekście powyższych uwarunkowań należy podkreślić, że biegła M. D. nie była w stanie wskazać przyczyny śmierci W. C. (1), stwierdzając, że równie prawdopodobną przyczyną mogły być zawał serca, udar mózgu, ciężka postać polineuropatii alkoholowej, ostre zatrucie alkoholowe lub powikłania tego stanu. Na takie stanowisko biegłej niewątpliwie miał wpływ i brak sekcji zwłok zmarłego, i fakt, że W. C. (1) leczył się na nadciśnienie oraz jednocześnie nadużywał alkoholu, i fakt, że zmarły palił papierosy oraz niechętnie zasięgał porad lekarzy. Jednocześnie jednak – co podkreśliła biegła M. D. – zmarły przyjmował leki od nadciśnienia, mierzył regularnie to ciśnienie i w efekcie było ono ustabilizowane, a sam W. C. (1) podczas swoich ostatnich wizyt u lekarzy nie skarżył się na ciśnienie. Sprawia to, że nie tylko nie można jednoznacznie określić przyczyny zgonu W. C. (1), ale nawet nie można przypisać zwiększonego prawdopodobieństwa zejścia w/w na zawał serca lub udar mózgu w stosunku do innych hipotetycznych przyczyn.

W takiej sytuacji brak jest możliwości stwierdzenia, że zostały co do zasady wyczerpane przesłanki odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy ubezpieczenia W. C. (1). Dla przypisania takiej odpowiedzialności bowiem należało wskazać i wykazać konkretną przyczynę śmierci W. C. (1). Samo uprawdopodobnienie, że do zgonu mogło dojść wskutek np. zawału serca nie wyczerpuje jeszcze zapisów umowy ubezpieczenia, chyba, że owo uprawdopodobnienie byłoby tak wysokie, że graniczyłoby z pewnością. W niniejszej sprawie taka sytuacja jednak nie występowała. Na marginesie jedynie należy dodać, że zgodnie z art. 6 kc to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania, że przyczyną śmierci W. C. (1) był zawał serca lub udar mózgu. Tymczasem powódka nie tylko tego ciężaru nie udźwignęła, ale nawet nie doprecyzowała ostatecznie, czy przyczyną omawianej śmierci był zawał serca czy też udar mózgu. Już samo to nakazywało oddalenie powództwa, co też Sąd uczynił.

Na uwzględnienie roszczeń powódki nie pozwolił także zarzut strony pozwanej co do braku legitymacji procesowej czynnej powódki, przynajmniej odnośnie kwoty zadłużenia W. C. (1) w (...) im. (...). Dokonując oceny podniesionego zarzutu Sąd dostrzegł treść deklaracji zgody na przystąpienie do grupowego ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków (...), jaką podpisał W. C. (1) w dniu 29.03.2013r. Otóż W. C. zawarł tamże oświadczenie wskazujące (...) im. (...) w G. jako osobę uprawnioną do uposażenia na wypadek jego śmierci w zakresie obejmującym wysokość zadłużenia w tymże (...) na dzień śmierci Ubezpieczonego. Uzupełnieniem owej deklaracji są Ogólne Warunki Ubezpieczenia Następstw Nieszczęśliwych Wypadków (...), doprecyzowujące kolejność zaspakajania uprawnionych do pobrania sumy ubezpieczenia. W świetle powyższych zapisów należy stwierdzić, że uprawnienie powódki (przy założeniu oczywiście skutecznego wykazania przyczyny zgonu ubezpieczonego, powodującego powstanie obowiązku pozwanego co do zasady) podległoby zaspokojeniu dopiero po rozliczeniu wierzyciela W. C. (1), czyli (...) im. (...) w G.. W niniejszej sprawie ma to znaczenie wtórne i jedynie należało o nim wspomnieć, choćby w kontekście rozbieżności stron co do wysokości zadłużenia W. C. (1) na dzień jego śmierci i braku dostatecznego wykazania przez strony owej wysokości w toku procesu.

Gwoli ścisłości należy w tym miejscu wskazać, że Sąd dał wiarę zeznaniom powódki i współbrzmiącym zeznaniom świadka J. C., albowiem zeznania te (poza wzajemną korelacją) były logiczne i znalazły odzwierciedlenie w dowodach bezosobowych (np. historii choroby zmarłego). Z kolei zeznania świadka J. R., z uwagi na to, że świadek w ogóle nie kojarzył zmarłego i okoliczności sprawy, nie wniosły niczego istotnego do postępowania. Wobec powyższego Sąd pozostawił zeznania świadka J. R. poza marginesem analizy.

Reasumując – Sąd stanął na stanowisku, że powód nie wykazał, aby W. C. (1) zmarł wskutek zawału serca, udaru mózgu lub nieszczęśliwego wypadku, czyli przyczyn rodzących po stronie pozwanego obowiązek wypłaty sumy ubezpieczenia, wobec czego, na zasadzie art. 805 § 1 i 2 pkt 2 kc orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania - art. 98 § 1 k.p.c. Strona powodowa przegrała sprawę w całości. W tej sytuacji Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku, a na kwotę tamże zasądzoną składa się wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda i opłata od pełnomocnictwa.